

Drazí přátelé.

Nadešel den národní svobody, který jsme všichni toužebně očekávali. Po šestileté hrůzovládě barbarských Germánů vysvitlo nám konečně slunce svobody. Avšak jako každý boží den se rodí ze záplavy krvavě rudých červánků, nejinak rodí se i naše národní svoboda z krve hrdinných synů vlasti. Svou krví platí čeští vlastenci po boku Rudé armády za lepší budoucnost národa a otčiny.

Loučíme se dnes se čtyřmi padlými hrdiny, kteří téměř v poslední vteřině dvanácté hodiny našeho národního osvobození položili odhodlaně své mladé životy na oltář vlasti za lepší budoucnost nás všech i našich potomků.

Abych splnil přání jeho orlovských krajanů, loučím se zvláště s bratrem Zdeňkem Krejčím.

Bratr Krejčí byl odchován v ryze české, sokolské rodině a tato výchova mu velela, aby v dnešním nejsvětějším okamžiku naší historie přispěl k osvobození nejcennějším - svým životem.

Ochtěl spolu s ostatními zabrániti zkáze železničního mostu montánní dráhy, jejíž důležitost je pro náš kraj nesmírná, ve chvíli, kdy poslední horda německých záškodníků se chystala jej zničiti. Svůj hrdinný čin zaplatil svou šlechetnou krví, padl zasažen německou kulí přímo do hlavy.

Vyrostl v orlovském kraji, v ovzduší národně uvědomělých hraničářů, kde se jeho rodiče, on i sourozenci pilně zúčastňovali všeho, co znamenalo posílení české věci v tomto krásném a důležitém kraji naší milé republiky - milovaném Těšínsku.

V roce 1937 byl přijat ředitelstvím Vítkovických kamenouhelných dolů do služeb Elektrické ústředny, kde se plně osvědčil a stal se pilným, dobrým a milým spolupracovníkem ostatních kolegů.

Zanechává po sobě paní a tři nezletilé děti, jimž jedinou a největší útěchou ve smutku a neštěstí zbývá, že jejich otec jako mnoho jiných českých vlasteneckých otců i matek přinesl velikou oběť naší nově se rodící národní svobodě.

Nejtragičtějším na tomto neštěstí je však okolnost, že se s ním ani jeho žena, ani jeho děti nemohou osobně rozloučiti a dodnes snad ani o jeho heroickém skonu nevědí. Také sestra zesnulého i jeho švagr Karel Dvořáček, přední český spisovatel, jenž ještě dodnes úpí v německém koncentračním táboře, se nemohli dostavit. Jen rodičům z Orlovska bylo dopřáno osobně se rozloučit.

Loučím se proto, milý bratře, s Tebou jménem Tvých nejdražších a nejbližších, jménem sokolské rodiny a krajanů z Orlové a širokého okolí, jménem kolegů i jménem ředitelství Vítkovických kamenouhelných dolů.

Děkuji Vám všem, kteří jste se přišli v tak hojném počtu rozloučiti s drahým zesnulým a prosím, abyste nehynoucí památku bratra Zdeňka Krejčího zachovali ve vděčné paměti.

Svoboda se rodí z krve. Příklady padlých bratří nás zavazují, abychom si těžce vydobyté svobody vážili, navzájem se více ctili a vždy jen v dobrém řešili veřejné otázky.

Přispěli jste, drazí bratří, národu k svobodě a vítězství. Děkujeme Vám z plna srdce. -

Naplňují se slova Nerudova:

Dej osud bojů nám, co muž a rek jich snese,
pak ale nad hlavou ať ráno rozběřeskne se,
z červánků slunce vyskoč, lehni českým polem,
buď v Čechách bílý den a plno růží kolem!

Prosloveno nad rakví br. Zdeňka Krejčího dne 4. května 1945
před npvou radnicí v Mor. Ostravě.

